

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zast. obecným zmocněncem Ing. J. K., N. D., N. 253, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 4.8.2011, č.j.: 113951/2011-MZE-13301,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 4.8.2011, č.j.: 113951/2011-MZE-13301 se ve výroku 1. z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení prvního výroku v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo jako nepřipustné zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Chrudim ze dne 6.4.2011 č.j. 56023/2011-MZE-130744, jímž byl schválen návrh komplexní pozemkové úpravy v k.ú. Žlebské Chvalovice, zpracovaný Ing. A. K., který jako osoba úředně oprávněná k projektování pozemkových úprav zastupuje sdružení firem SELLA a AGRETA s.r.o. – Ing. Michalička Zdeněk – GEODEZIE, s.r.o. – Geodetales Chrudim s.r.o., se sídlem Chrudim, Podfortenská 103, č. zakázky SD XXVIII/08.

V odůvodnění odvolací orgán pouze uvedl, že odvolání žalobkyně ve věci komplexní pozemkové úpravy je nepřipustné, neboť žalobkyně není účastníkem řízení komplexní pozemkové úpravě podle § 5 zákona č. 139/2002 Sb. Věcné břemeno užívání pro žalobkyni se podle odvolacího orgánu váže k pozemkové parcele č. 410, která se nachází mimo obvod komplexní pozemkové úpravy, a proto žalobkyně, jak uvedl odvolací orgán, není účastníkem řízení jak ve smyslu ust. § 5 zákona č. 139/2002 Sb., tak ani ve smyslu ust. § 47 zákona č. 500/2004 Sb. (správně má být, § 27 zákona č. 500/2004 Sb.), jak uvádí ve svém odvolání.

Žalobkyně v žalobě předně konstatovala, že jí bylo odepřeno právo na spravedlivý proces a to jak v řízení, které vedl žalovaný, tak i v řízení před pozemkovým úřadem. Ani jeden správní orgán neoznámil žalobkyni, že zahájil řízení nebo, že se žalobkyně řízení týká.

Namítala, že byla zkrácena na svých právech užívat pozemek č. parcelní 410, ke kterému má právo bezplatného užívání. Věcné břemeno bezplatného užívání tohoto pozemku je zapsané v katastru nemovitostí. Provedeným návrhem komplexní pozemkové úpravy byla žalobkyni znepřístupněna cca 1/2 tohoto pozemku mechanizačním prostředkem na úrovni toho nejmenšího (např. systém VARI), přičemž potřeba žalobkyně je dostupnost minimálně na úrovni mechanizačního prostředku, jako je ZETOR 12011.

Žalobkyně namítala také, že neměla možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 50/2004 Sb.

Podle žalobkyně odvolací orgán ve svém rozhodnutí nepřezkoumával podle § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. její námitky uvedené v odvolání, nedělal žádné podklady pro rozhodnutí dle § 50 zákona č. 500/2004 Sb., neprováděl žádné dokazování podle § 51 zákona č. 500/2004 Sb. k námitkám, které žalobkyně uvedla ve svém odvolání.

Žalobkyně rovněž namítala, že nebyla dodržena lhůta uvedená v § 71 zákona č. 500/2004 Sb. pro vydání rozhodnutí.

Žalobkyně má za to, že splňuje zákonné předpoklady a v předmětném řízení je účastníkem správního řízení a to ve smyslu § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. a § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb.

Ve vyjádření k žalobě odvolací orgán uvedl, že žalobkyně není v obvodu pozemkových úprav v k.ú. Žlebské Chvalovice vlastníkem žádného pozemku a není tak účastníkem řízení o pozemkových úpravách ve smyslu ust. § 5 zákona č. 139/2002 Sb., ani ve smyslu ust. § 47 zákona č. 500/2004 Sb. K pozemku p.č. 410 odvolací orgán konstatoval, že uvedený pozemek není v obvodu pozemkových úprav v k.ú. Žlebské Chvalovice, ani není ve vlastnictví žalobkyně. Pro žalobkyni je v katastru nemovitostí u tohoto pozemku zapsáno pouze věcné břemeno užívání. Odvolací orgán je toho názoru, že jím vydané rozhodnutí č.j. 113951/2011-MZE-13301 ze dne 4.8.2011 bylo ve výroku č. 1, který se týká žalobkyně, vydáno v souladu se zákonnými ustanoveními. Z pohledu odvolacího orgánu není žaloba žalobkyně důvodná.

V replice žalobkyně mimo jiné uvedla, že její žaloba je důvodná.

Při jednání konaném dne 13.3.2014 setrvali účastníci na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ve správním spise se mimo jiné nacházejí pro danou věc podstatné tyto dokumenty: Rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Chrudim ze dne 6.4.2011 č.j.: 56023/2011-MZE-130744, odvolání žalobkyně ze dne 11.4.2011, žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva zemědělství-Ústředního pozemkového úřadu ze dne 4.8.2011 č.j.113951/2011-MZE-13301.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb., účastníky řízení o pozemkových úpravách (dále jen „účastníci“) jsou: vlastníci pozemků, které jsou dotčeny řešením v pozemkových úpravách podle § 2 (dále jen „vlastníci pozemků“) a fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena; za takové osoby se nepovažují vlastníci, pro jejichž pozemky se v pozemkových úpravách pouze obnovuje soubor geodetických informací (§3 odst. 2).

Žalobkyně v žalobě namítala, že byla ve správním řízení opomenuta, nebylo jí přiznáno postavení účastníka řízení a tím byla zkrácena na možnosti uplatňovat svá práva a hájit své právem chráněné zájmy.

Odvolací správní orgán se v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal velmi stručně s otázkou účastenství žalobkyně, když konstatoval, že pozemek č. 410, k němuž má žalobkyně věcné právo, se nachází mimo obvod komplexní pozemkové úpravy a žalobkyně tak není účastníkem řízení ve smyslu ust. § 5 zákona č. 139/2002 Sb. Podle názoru soudu tento právní závěr není správný, neboť § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, stanoví okruh účastníků širěji a žalobkyně se do tohoto okruhu účastníků tak, jak je vymezen v předmětném ustanovení (§ 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb.) vejde, neboť účastníkem řízení o pozemkových úpravách jsou nejen vlastníci pozemků, kteří jsou dotčeni řešením v pozemkových úpravách, ale též fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická práva nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav dotčena. Přičemž vyjadřuje-li se zákon o pozemkových úpravách o fyzických nebo právnických osobách, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být řešením pozemkových úprav přímo dotčena (viz výše), má tím na mysli vlastníky, případně nositele jiných věcných práv k jiným pozemkům, než jsou ty, které jsou předmětem řešení v pozemkových úpravách. Žalobkyně už ve svém odvolání ze dne 11.4.2011 konkrétně tvrdila, z jakých věcných důvodů bude její věcné právo, které se vztahuje k pozemku č. 410 dotčeno, jakým způsobem bude zkrácena na svém právu předmětný pozemek užívat tak, jak jí přísluší. Mimo jiné ve svém odvolání uvedla, že provedenou komplexní pozemkovou úpravou jí byla znepřístupněna velká část pozemku č. parcelní 410, ke kterému má právo bezplatného užívání, přičemž věcné břemeno je zapsáno v katastru nemovitostí. Vysvětlila, že předmětný pozemek č. parcelní 410 rozděluje na dvě části vodní tok, který nelze přejet ani tím nejmenším mechanizačním prostředkem. Přístup mechanizačním prostředkem k 1/2 předmětného pozemku jí zajišťovaly obecní pozemky 409/2 a 572, avšak pozemek 572 byl převeden jinému majiteli a tím pádem došlo k znepřístupnění této 1/2 pozemku č. parcelní 410 a nemožnosti této části hospodářsky

využívat. Tvrdila, že je účastníkem předmětného správního řízení a to podle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. a podle ust. § 5 odst. 1 zákona č. 139/2002 Sb.

Podle názoru soudu měla být žalobkyně účastníkem předmětného řízení o pozemkových úpravách. Jestliže jí toto postavení bylo postupem správních orgánů obou stupňů upřeno, došlo k porušení jejích práv a z tohoto důvodu soud žalobě přisvědčil a napadené rozhodnutí ve výroku 1., jímž bylo odvolání podané žalobkyní jako nepřípustné zamítnuto, zrušil a v tomto rozsahu vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

S poukazem na shora uvedené důvody proto Městský soud v Praze napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, zrušil. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Účelně vynaložené náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Žalobkyní uplatněné další náklady v celkové výši 1.795,- Kč a to za tisk (kopírování) dokumentů ve dnech 12.8.2011, 22.8.2011 a 7.10.2011 nemohl soud za účelně vynaložené přijmout, neboť není ani z předložených účtenek-daňových dokladů ze dne 12.8.2011, ze dne 22.8.2011 a ze dne 7.10.2011, ani ze sdělení žalobkyně ve věci uplatnění účelně vynaložených nákladů na bránění a uplatnění práva, které soud obdržel dne 14.2.2012, zřejmé, o jaké dokumenty se jednalo a zda vynaložené náklady na tyto dokumenty lze v daném řízení považovat za náklady účelně vynaložené. Proto rozhodl soud ve druhém výroku tak, jak uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. března 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová